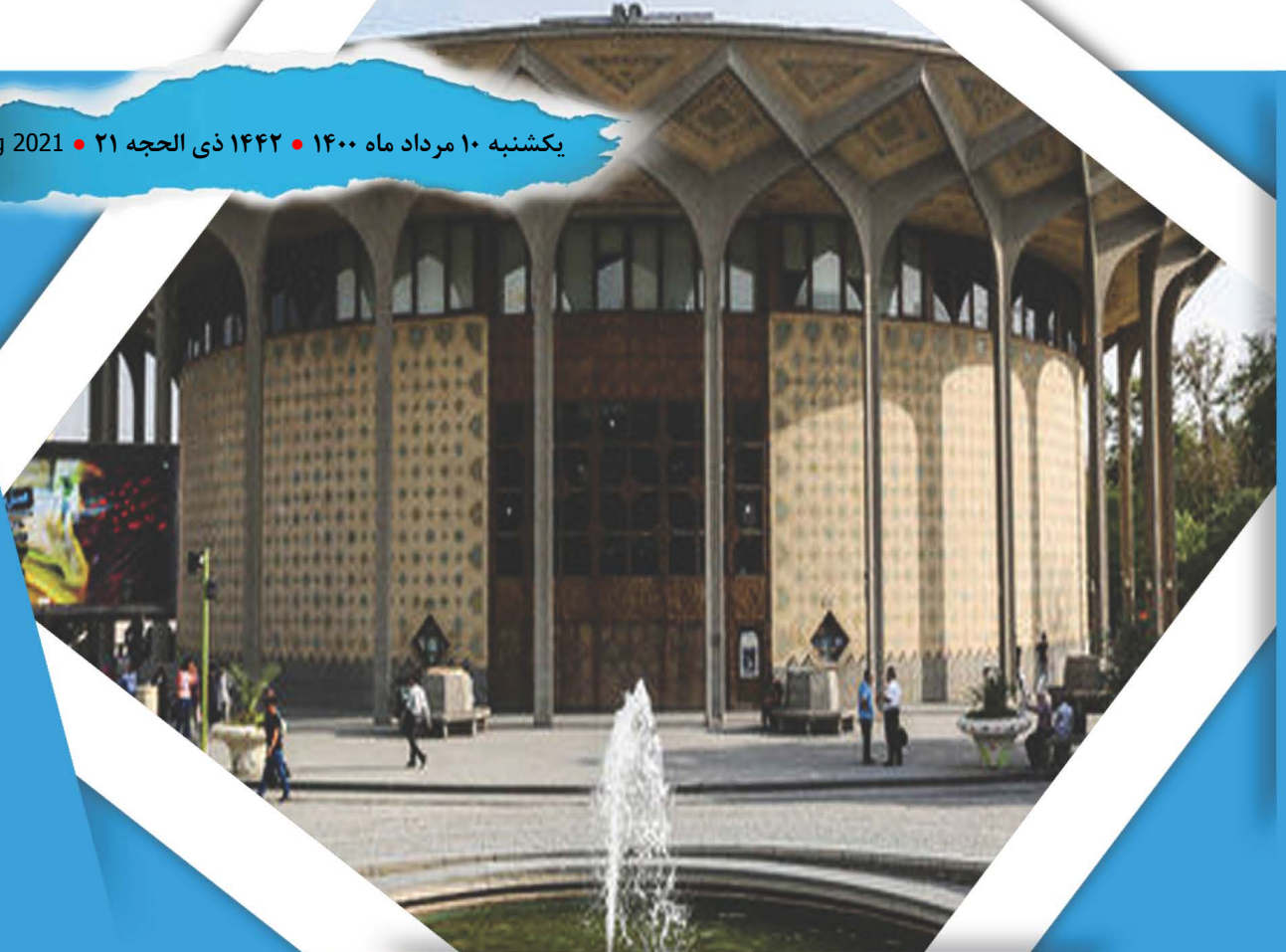

یکشنبه ۱۰ مرداد ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۲ ذی الحجه ۲۱ • 1 Aug 2021

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تأثیر در روزنامه‌ها

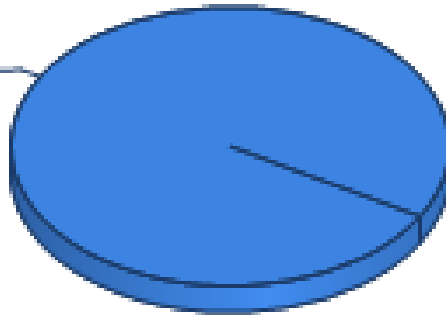
تعداد کل محتوا : ۲۰

روزنامه

۲۰

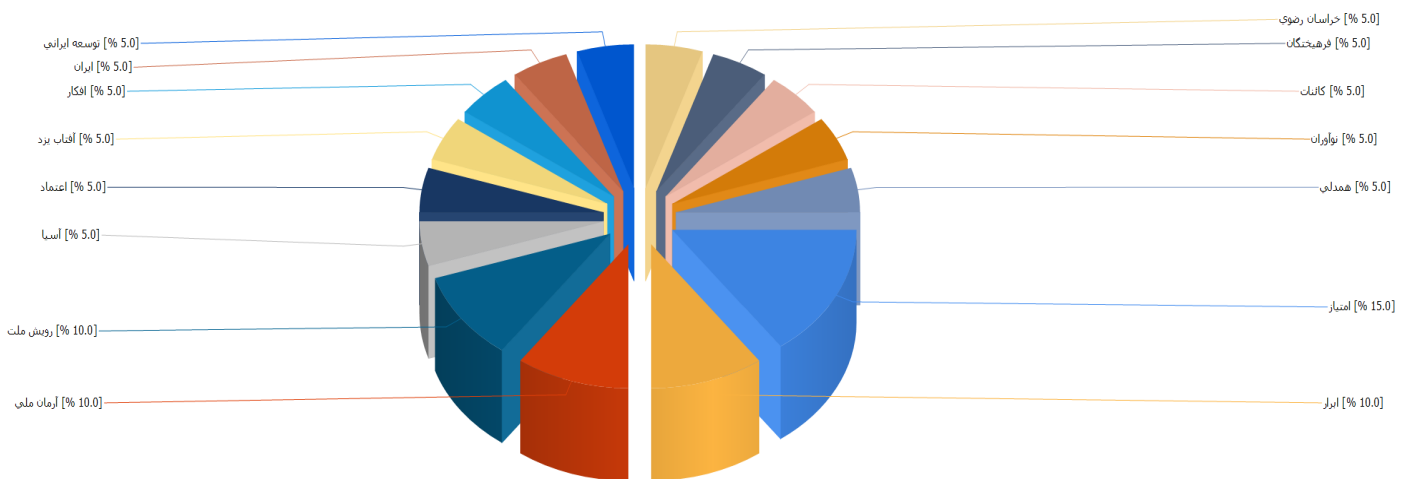
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۵/۰	۳	امتیاز	۱
۱۰/۰	۲	ابرار	۲
۱۰/۰	۲	آرمان ملی	۳
۱۰/۰	۲	رویش ملت	۴
۵/۰	۱	آسیا	۵
۵/۰	۱	اعتماد	۶
۵/۰	۱	آفتاب یزد	۷
۵/۰	۱	افکار	۸
۵/۰	۱	ایران	۹
۵/۰	۱	توسعه ایرانی	۱۰
۵/۰	۱	خراسان رضوی	۱۱
۵/۰	۱	فرهیختگان	۱۲
۵/۰	۱	کائنات	۱۳
۵/۰	۱	نواوران	۱۴
۵/۰	۱	همدلی	۱۵
۱۰۰	۲۰	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم	آرمان ملی
۸	هیچ خبری از واکسینه کردن بچه های تئاتر نیست	آرمان ملی
۹	هیچ خبری از واکسینه کردن بچه های تئاتر نیست!	آسیا
۱۰	کشتی به گل نشسته	آفتاب یزد
۱۱	روزگاری که مزرعه بیت کوین نداشتیم	ابرار
۱۲	هیچ خبری از واکسینه کردن بچه های تئاتر نیست!	ابرار
۱۳	در شرایط فعلی مساله هنرمند آگاهی بخشی نیست	اعتماد
۱۴	بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم	افکار
۱۵	اجرای پنج نمایش در پردیس تئاتر شهرزاد	امتیاز
۱۶	بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم	امتیاز
۱۷	تماشاخانه مهر میزبان نمایش «حسینه» ویژه بانوان می شود	امتیاز
۱۸	رونق دوباره خیابان	ایران
۱۹	بازگشت تئاتر با بازگشت گودو	توسعه ایرانی
۲۰	تعطیلی اجراهای تئاتر در مشهد به دلیل شرایط وخیم کرونایی	خراسان رضوی
۲۱	بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم	رویش ملت
۲۲	کارگاه بازیگری شکرخدا گودرزی با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی در استان لرستان برگزار شد	رویش ملت
۲۳	هیچ خبری از واکسیناسیون هنرمندان تئاتر نیست	فرهیختگان
۲۴	تئاتر باید در تلویزیون احیا شود	نوآوران
۲۵	هیچ خبری از واکسینه کردن بچه های تئاتر نیست	همدلی
۲۶	هیچ خبری از واکسینه کردن بچه های تئاتر نیست!	کائنات

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

روبه رو

شیوا خسرومهر:

بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم

بازیگر «ضد نور» گفت: این تله تئاتر به مخاطب تلنگر می زند تا دید خود را وسیع تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد. شیوا خسرومهر که این شبها تله تئاتر «ضد نور» را روی آنتن شبکه «شما» دارد، با اشاره به اینکه این مجموعه اولین حضور او در تله تئاتر نیست، بیان کرد:

سالها پیش از شبکه چهار تنها تله تئاتر پخش می شد و اگر اشتباه نکنم اولین تئاتری که از این شبکه پخش شد، تله تئاتر «به سوی دمشق» حمید سمندریان، استاد خوب من و پدر تئاتر ایران بود که من آن زمان در این تله تئاتر بازی کردم و اولین حضور جلوی دوربین رقم خورد. وی ادامه داد: بعد از «به سوی دمشق» به ۲ تا ۳ تله تئاتر دیگر دعوت شدم اما متأسفانه به سرانجام نرسیدند و حالا پس از ۲۰ تا ۲۱ سال برای دومین بار جلوی یک دوربین تله تئاتر با نام «ضد نور» رفتم. بازیگر «ضد نور» درباره پذیرفتن حضور در این نمایش تصریح کرد: فکر می کنم کلمه تله تئاتر هر بازیگری را اندکی قلقلک می دهد. آن زمان که به من پیشنهاد کار داده شد مشغول بازی در «بچه مندرس» بودم اما توانستم به صورت موازی ۲ کار را پیش ببرم. من یکی از نقش های اصلی این مجموعه را ایفا می کنم و زمانی هم که اسم تریاقسمی را برای حضور در این پروژه شنیدم، باعث شد با خیال راحت بازی در این پروژه را بپذیرم. خسرومهر با اشاره به اینکه در ۶ یا ۷ قسمت از این تله تئاتر حضور دارد، اظهار کرد: قصه های «ضد نور» بسیار خوب بود و من قلم حبیبه یوسفی نویسنده کار را پسندیدم. به یاد دارم که حمید سمندریان می گفت برای یک اتفاق هنری مهم نیست مدیوم آن تلویزیون، سینما و تئاتر باشد بلکه اصل مانند متن و مثلث متساوی الساقین مهم است که پایه و رکن اصلی مثلث متن و ۲ ضلع دیگر آن کارگردان و بازیگر است. این موضوع درباره «ضد نور» صدق می کرد. وی درباره پخش این تله تئاتر از شبکه شما بیان کرد: پخش این تله تئاتر از شبکه شما تلنگری برای شبکه است که جایگاهی برای تله تئاتر در کنساکتور پخش خود قرار دهد، از آن حمایت کند و دایره گسترده تری از مخاطبان را درگیر موضوع تله تئاتر کند.

تئاتر باید در تلویزیون احیا شود

بازیگر «ضد نور» در ادامه با اشاره به اینکه تله تئاتر باید در تلویزیون احیا شود، اظهار کرد: به یاد دارم در گذشته تله تئاتری از تلویزیون بازی مرحوم جمیله شیخی و زنده یاد پرویز پورحسینی پخش می شد که قصه آن برای مخاطبان آموزنده بود و خانواده های زیادی آن را تماشا و درباره آن صحبت می کردند در حال حاضر جای اینگونه از تله تئاترها به شدت خالی است به ویژه که در این یکسال و نیم اخیر که از شیوع کرونا می گذرد، تئاتر دائما به تعطیلی کشیده شد. خسرومهر تاکید کرد: ای کاش حبیبه یوسفی نویسنده «ضد نور» که امتحان خود را با نگارش این تله تئاتر پس داده است، اگر قصد دارد متنی را برای کار دیگری بنویسد با متن خارجی شروع کند که کاراکترهای ایرانی نباشند و فراتر از مرز بروند و جهان شمول به قضایا نگاه کند تا مخاطبان متوجه شوند این اتفاقات تنها مختص ایران نیست بلکه در همه جهان این مسائل وجود دارند.

تلنگر با «ضد نور» به مخاطب

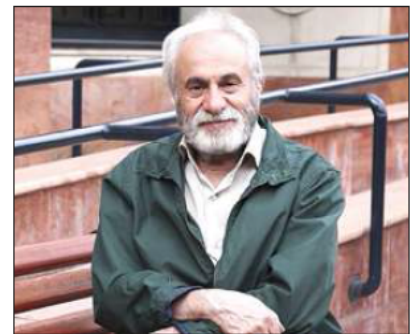
وی افزود: امیدوارم این اتفاق خوب همینجا به پایان نرسد چرا که در کشور ما یا ادامه آثار ساخته می شود و یا کار به پایان می رسد در حقیقت معمولا ما حد وسطی نداریم. امیدوارم برای «ضد نور» اتفاقات خوبی رخ بدهد چرا که به دلیل قصه های خوب خود مخاطبان را دارد. خسرومهر در پایان درباره سخن «ضد نور» با مخاطبان خود گفت: ما بسیار زیاد از اطراف خود دور هستیم اگر چه تمام اتفاقات زندگی در نزدیکی ما رخ می دهد اما متأسفانه آنقدر از یکدیگر دور هستیم که نمی دانیم چه اتفاقی برای همسایگانمان رخ می دهد. «ضد نور» به مخاطب تلنگر می زند تا دید خود را وسیع تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد. مجموعه تله تئاتر «ضد نور» به قلم حبیبه یوسفی، به کارگردانی رضا محبی نوری و تهیه کنندگی حبیبه یوسفی و رضا محبی نوری با الهام از داستان های واقعی به روایت اتفاقات روز جامعه در یک موقعیت کافه بین راهی می پردازد. مجموعه نمایشی «ضد نور» از ۱۲ تیرماه هر شب حوالی ساعت ۲۳ به مدت ۳۰ شب از شبکه شما پخش و بازپخش آن در روز بعد و در ساعات ۱۱ و ۳۰ و ۱۷ و ۳۰ است

ایرج راد:

هیچ خبری از واکسینه کردن تئاترهای نیست

بخشی از سالن های تئاتر در مقطع فعلی اضافه کرد: در تعطیلات اخیر بعضی از گروه های نمایشی امکان کار پیدا نکردند. قرار شد این گروه ها مورد حمایت قرار بگیرند ولی رقم حمایتی چندان جدی نیست. ضمنا همچنان در زمینه جبران خسارت گروه هایی که قبلا اجرا داشته اند، مشکلاتی وجود دارد. ایرج راد در پایان گفت: در حال حاضر گروه هایی که در مجموعه های خصوصی روی صحنه هستند، فداکاری می کنند، ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسن شان زده بشود.

هنرمندان متفاوت است. راد خاطر نشان کرد: بازیگر تئاتر که نمی تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گریم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی توان همیشه طوری میزانشن داد که فاصله ای بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل های بهداشتی برای گروه های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است. او با یادآوری شرایط دشوار اجرای تئاتر در دوران کرونا افزود: در این مقطع تعدادی از عزیزان تئاتری فداکاری کردند و چراغ صحنه را روشن نگه داشتند تا حیات تئاتر تداوم پیدا کند. هر چند بعضی از آنان هم درگیر بیماری شدند. در حال حاضر واکسیناسیون دوستان تئاتری هم براساس رده بندی سنی در حال انجام است ولی مساله این است که بعضی از گروه های اجرایی از نظر سنی شرایط واکسن زدن را ندارند و مدتی زمان می برد تا نوبت شان بشود در حالیکه آنان با حضور روی صحنه در معرض خطر جدی قرار دارند. بنابراین امیدوارم هر چه زودتر برای واکسن این گروه ها هم فکری شود. راد درباره پیگیری خانه تئاتر برای واکسینه کردن فعالان این رشته توضیح داد: امیدوارم جلسه بعدی هیات مدیره خانه تئاتر حتما درباره این موضوع صحبت شود. او با اشاره به تعطیلی

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر با بیان اینکه هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر نمی تواند با ماسک بازی کند! ایرج راد درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: خیلی قبل تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه هایی هم در پی داشت به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد. او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: اگر قرار است سالن ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر پروتکل های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن های فعال تئاتر رعایت می شود و مسائلی مانند فاصله گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و... انجام می شود ولی وضعیت

هیچ خبری از واکسینه کردن بچه‌های تئاتر نیست!

ایرج راد با بیان اینکه هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر که نمی‌تواند با ماسک بازی کند! رییس هیات مدیره خانه تئاتر درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: خیلی قبل‌تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه‌هایی هم در پی داشت به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد. او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن‌های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: اگر قرار است سالن‌ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر پروتکل‌های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن‌های فعال تئاتر رعایت می‌شود و مسایلی مانند فاصله‌گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و ... انجام می‌شود ولی وضعیت هنرمندان متفاوت است. راد خاطرنشان کرد: بازیگر تئاتر که نمی‌تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گرم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی‌توان همیشه طوری میزانشن داد که فاصله‌های بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل‌های بهداشتی برای گروه‌های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است.

برای واکسن این گروه‌ها هم فکری شود. راد درباره پیگیری خانه تئاتر برای واکسینه کردن فعالان این رشته توضیح داد: امیدوارم جلسه بعدی هیات مدیره خانه تئاتر حتما درباره این موضوع صحبت شود. او با اشاره به تعطیلی بخشی از سالن‌های تئاتر در مقطع فعلی اضافه کرد: در تعطیلات اخیر بعضی از گروه‌های نمایشی امکان کار پیدا نکردند. قرار شد این گروه‌ها مورد حمایت قرار بگیرند ولی رقم حمایتی چندان جدی نیست. ضمناً همچنان در زمینه جبران خسارت گروه‌هایی که قبلاً اجرا داشته‌اند، مشکلاتی وجود دارد.

ایرج راد در پایان گفت: در حال حاضر گروه‌هایی که در مجموعه‌های خصوصی روی صحنه هستند، دارند فداکاری می‌کنند ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می‌توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسن‌شان زده بشود.

او با یادآوری شرایط دشوار اجرای تئاتر در دوران کرونا افزود: در این مقطع تعدادی از عزیزان تئاتری فداکاری کردند و چراغ صحنه را روشن نگه داشتند تا حیات تئاتر تداوم پیدا کند. هرچند بعضی از آنان هم درگیر بیماری شدند. در حال حاضر واکسیناسیون دوستان تئاتری هم بر اساس رده‌بندی سنی در حال انجام است ولی مساله این است که بعضی از گروه‌های اجرایی از نظر سنی شرایط واکسن زدن را ندارند و مدتی زمان می‌برد تا نوبت‌شان بشود در حالیکه آنان با حضور روی صحنه در معرض خطر جدی قرار دارند. بنابراین امیدوارم هر چه زودتر

تحلیلی بر اظهارات آرش دادگر پیرامون آنچه در حوزه هنر در حال وقوع است

کشتی به گل نشسته

به مدت دو الی سه ساعت قطع می‌شود و مردم در سختی و مشقت روزگار می‌گذرانند، خیلی‌ها از ترس کرونا در خانه‌های خود مانده‌اند و این یعنی هیچ ممر درآمدی ندارند و هزاران هزار مشکل دیگر، آنگاه در این وانفسا نمایندگان که از طرف مردم انتخاب شده‌اند تا کارهای زمین مانده همکاران خود را در دوره‌های قبلی به سرانجام برسانند در صحن مجلس مدام از این سو به آنسو می‌دوند که چه؟ طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» را به سرانجام برسانند. به خیال در انتها چه اتفاقی می‌افتد؟ اصلاً چرا به انتها بیندیشیم، همین حالا هم وضعیت بسیار «فازشیش» است. به سخنان آرش دادگر توجه کنید تا دریابید این بازی‌های می‌پایان بسیاری از مسئولان چه بر سر مردم بیگناه آورده و می‌آورد. در همین حوزه‌ها تئاتر ما در روزنامه خودمان چندبار گزارش‌های متعدد درباره مشکلات مختلفی که هنرمندان و فعالان این عرصه سالهاست با آنها دست و پنجه نرم می‌کنند منتشر کردیم؟ چندین بار در این گزارش‌ها این سوال را مطرح نمودیم که آقایان مسئول چرا هیچ اقدامی انجام نمی‌دهید؟ چرا اصل را رها کرده‌اید و دو دستی چسبیده‌اید به فرغ؟ چرا باید هنرمند سرزمین ما به جایی برسد که مطالباتش خاموش باشد؟ نه‌اشتباه نکنید، دادگر نمی‌گوید من هنرمند مطالباتی دارم که آنها را خاموش کرده‌ام به این مفهوم که دیگر بیانشان نمی‌کنم، منظور او این است که من هنرمند بارها و بارها و بارها مطالباتم را بیان کرده‌ام، چه از طریق تئاتر، چه از طریق تریبون فضای مجازی و چه از طریق تریبون نشریات مکتوب، اما نتیجه چه شد؟ تقریباً که نه، تحقیقاً هیچ! هیچکسی حتی به اندازه سر سوزن ما را حساب نکرد تا برود پی حل مشکلاتمان تا آنها را حل کند. مگر نه اینکه ما هم جزئی از همین مردم هستیم؟ کار به جایی رسید که در همین سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری هیچکدام از کاندیداها حتی یک کلمه درباره حوزه فرهنگ سخن نگفتند، این یعنی هنر و هنرمند را به حساب نیاوردند و حتی برایش تره هم خرد نکردند. این اقدامات چه مفهومی غیر از این می‌تواند داشته باشد که هنرمند مطالباتش خاموش مانده است؟ جالب آنکه این خاموشی محصول امروز و دیروز نیست و به قول آرش دادگر همیشگی بوده است. حال شما در نظر بگیرید هنرمندی که مطالباتش را همیشه بیان کرده‌ام اما همیشه هیچکس نبوده که پاسخی برای مطالبات وی داشته باشد چگونه می‌خواهد به خلق هنر اقدام کند؟ چگونه می‌خواهد پیمایی که باید در دل اثر هنری‌اش بگنجانند را به مخاطب انتقال دهد؟ انطور که دادگر می‌گوید «کار هنر، یادآوری است». هنر آمده تا به یاد من و تو بیندازد که چه چیزهایی وجود دارد که می‌توانند زندگی ما را شکل و شمایل بهتری ببخشند و زیباتر کنند اما متأسفانه هیچکدام از ما هیچ توجهی به آنها نمی‌کنیم، آنها

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: «من هنرمند، مطالباتی دارم که همیشه خاموش مانده است. کار هنر، یادآوری است. اثر هنری کاری می‌کند تا مخاطب چیزی را دوباره لمس کند و او را به هیجان و تفکر می‌اندازد. کار ما اعتراض کردن نیست. در حال حاضر وضعیت اقتصادی ما را به ناپودی می‌کشاند. هنرمندی که نتواند نیازهای اولیه خود را تامین کند، یا منزوی می‌شود یا دچار یخل. همچنانکه همین وضعیت در تیم‌های فوتبالی مان هم مطرح است. الان هواداران دو تیم استقلال و پرسپولیس، سرگرم هیچ و پوچ هستند و کاری به کیفیت کار دو تیم ندارند و همانطور که گفتیم در نبود گفتگو، دائم یکدیگر را می‌کوبیم.»

آنچه خواندید بخش‌هایی از سخنان آرش دادگر، کارگردان و مدرس تئاتر است که روز گذشته در گفتگوی پیرامون مسائل و مشکلاتی که گریبان هنرمندان عرصه هنرهای نمایشی را گرفته بیان کرده بود. سخنانی که در این گزارش بنا داریم تحلیلی بر روی آنها داشته باشیم. در همین ابتدای کار اجازه دهید تکلیفمان را با مشکلاتی که در حوزه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی در جامعه وجود دارد، روشن کنیم. ما مردم اساساً خودمان نمی‌توانیم برای حل هر مشکل و مسئله پاشنه‌های کفش هایمان را ور بکشیم و بیفتیم دنبال حل مشکلاتی که در پیرامونمان وجود دارد، به همین دلیل چه می‌کنیم؟ از طرف خودمان نماینده انتخاب می‌کنیم که برونند هم برای رق و فتح امور شهری و کشوری در حوزه داخلی و بین‌المللی کار کنند و هم به حل و فصل مشکلات مردم در حوزه‌های مختلف رسیدگی کنند. حال این نماینده‌ها یا می‌تواند اعضای شورای شهر باشد، یا نمایندگان مجلس شورای اسلامی و یا حتی رئیس جمهوری که در رأس دولت قرار دارد و خیلی از افراد زیر نظرش کار می‌کنند. انتخاب این نمایندگان هم در چند مدت یکبار با برگزاری رای‌گیری انجام می‌شود. عده‌ای می‌آیند و یا خود شمارهایی را می‌آورند کدای مردم اگر به من رای بدهید مشکلات زندگی شما را سر و سامان می‌دهم و آنها را از مقابل پایشان در مسیر زندگی برمی‌دارم. مردم هم بنا بر تشخیص خود یک یا چند نفر از این افراد را بر می‌گزینند تا برای مدتی مشخص در رأس کار قرار بگیرند و مشکلات مختلف زندگی مردم را حل و فصل نمایند. تا اینجا کار هیچ اتفاق بدی نیفتاده است. مردم رفته‌اند رای داده‌اند و عده‌ای از همین افراد را که شعراهای رنگین و البته سنگین داده‌اند را انتخاب و در مسند ریاست قرار داده‌اند. حالا موقع اقدام و عمل است، زمان آن فرا رسیده که مقام مسئولی که در زمان نیاز داشتن به مردم وعده‌های زیبا می‌داد کارش را آغاز کند و در پی حل مشکلات مردم باشد. اما روزها و هفته‌ها و ماه‌ها و سالها می‌گذرد با این حال هیچکدام از آن مشکلات حل نمی‌شوند، این یعنی افرادی که بر روی صندلی‌های ریاست تکیه زده‌اند اصلاً حواسشان نیست که برای چه به چنین جایگاهی رسیده‌اند. آنها آمدند تا مشکلات مردم را حل کنند اما در واقع می‌بینیم که در پی انجام کارهایی هستند که نه تنها هیچ باری از روی دوش مردم بر نمی‌دارد بلکه بر تعداد و حجم مشکلاتشان نیز می‌افزاید. نمونه بارز این موضوع همین ماجرای طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» است. نمایندگان محترم مجلس در حالی با جدیت به دنبال نهای کردن این ماجرا هستند که بسیاری از مردم از مشکلات معیشتی رنج می‌برند، آب منطقه خوزستان در آن شرایط قرار دارد، کرونا به لوج قربانی‌گیری خود رسیده، قیمت اجناس مختلف سر به آسمان گذاشته و عده زیادی از مردم از کار بیکار شده‌اند، هنوز برق بسیاری از مناطق کشور روزانه دو الی سه بار هر بار

مفهوم تماشاگرزما که مدتی است در عرصه فوتبال نمود پیدا کرده حالا به شکل و شمایل دیگری در عرصه هنر تئاتر نیز ایجاد شده است، حال این وضعیت تا چه زمانی ادامه خواهد داشت، فقط خدا می‌داند و بس

را نمی‌بینیم، به همین دلیل است که زندگی مان بسیار یکساخت و کسل‌کننده شده است و هیچ انرژی و هیجان خاصی ندارد، یادمان رفته که می‌توان در زندگی با چیزهای خوب و مثبت عجین شد و با نگاهی اندیشمندانه به جهان پیرامون نگریست. دادگر می‌گوید ذات هنر این است که این مسائل را به یاد من و تو بیاورد و بگوید به اصل خود برگرد و خردمندانه زندگی کن. اما با این همه این مدرس تئاتر این موضوع را هم بیان می‌کند که هنر با اعتراض کردن و بلوایه با کردن میانه‌ای ندارد، کار هنر صدور بیابیه نیست، حتی زمانی که خودش گرفتار بی‌اعتنایی مسئولان شده است، حتی زمانی که فعالیتش در رنج و مشقت روزگار سپری می‌کند و گرسنگی را تحمل می‌کند، مگر جز این است؟ در طول این یکسال و نیم اخیر چند نفر از فعالان حوزه هنرهای نمایشی از کار بیکار بوده‌اند؛ وقتی کاری نداری، یعنی درآمد نداری، یعنی نان نداری، یعنی گرسنه هستی. با این همه مشقاتی که اهالی هنر (در اینجا تئاتر) تحمل می‌کنند باز هم هنر صدای اعتراضشان را بلند نمی‌کنند. بخواهید جمله بعدی آرش دادگر را که می‌گوید: «وضعیت اقتصادی ما را به ناپودی کشانده» کاش حداقل نمایندگان محترم مجلس که به دنبال عملیاتی کردن طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» هستند کمی هم درباره وضعیت اقتصادی مردمی که زندگی‌شان به سمت نابودی گرایش پیدا کرده و عنقریب است که از هم متلاشی شوند، می‌اندیشیدند و همان اندازه که برای تصویب طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» مایه می‌گذارند برای صیانت از نان مردم در فضای واقعی هم مایه می‌گذاشتند. آه که چقدر خوب می‌شد اگر چنین اتفاقی می‌افتاد! معلوم است مشکلاتی که فضای مجازی برای کاربران ایجاد می‌کند بسیار ویرانگرتر از مشکلاتی است که غم نان برای مردم ایجاد می‌نماید. کاش حداقل راه دیگری برای حل مشکلات نانی مردم (در اینجا هنرمندان) وجود داشت که آنها از آن استفاده می‌کردند تا بتوانند نیازهای اولیه خودشان را رفع و رجوع کنند، هر چند که خیرهایی که در طی این مدت اخیر منتشر شده نشانگر آن است که تعدادی از همین فعالان عرصه هنرهای نمایشی و حتی هنرمندان تلویزیون و سینما در خیابانهای شهر یا دستفروشی می‌کنند یا راننده اسنپ شده‌اند و مسافر جلیبا می‌کنند! در این وانفسا با این شرایط اسفناک واقعا چه انتظاری می‌توان داشت که اوضاع بر وفق مراد باشد و همه چیز در شرایط عادی قرار داشته باشد، در این وضعیت همه چیز حتی در شرایط غیرعادی هم وجود ندارد و بازار مکاره‌ها شکل گرفته که آن سرش ناپیداست. حال شما تصور کنید جایگاه هنر در این بازار مکاره کجاست؟ چه کسی به جایگاه هنر اهمیت می‌دهد؟ اصلاً چه کسی به خود هنر اهمیت می‌دهد؟ اصلاً هنری وجود دارد که بخواهد مهم باشد یا نباشد؟ هنر اصیل و هنر غیر اصیل با هم ترکیب شده و شوربایی ایجاد شده که هیچکس حتی حاضر نیست آن را مزه کند. فقط همه از دور ایستاده‌اند و بدون توجه به ذات هنر و پیمایی که به هم‌سراه دارد، دارند همه‌همه می‌کنند که یعنی ما دوستدار و هوادار هنر هستیم، به قول آرش دادگر مانند تماشاگران تیم‌های فوتبال که کاری به خوب بودن و بد بودن بازی بازیکنان تیم‌هایشان ندارند و فقط به این می‌اندیشند که هوچی‌گری کنند و قضا را متشنج نمایند. تو گویی مفهوم تماشاگرزما که مدتی است در عرصه فوتبال نمود پیدا کرده حالا به شکل و شمایل دیگری در عرصه هنر تئاتر نیز ایجاد شده است، حال این وضعیت تا چه زمانی ادامه خواهد داشت، فقط خدا می‌داند و بس.

گفتگو با آرش دادگر

روزگاری که مزرعه بیت کوین نداشتیم

روزگاری نه بی‌آبی بود و نه بی‌برقی، نه مزرعه بیت کوین. گیشه تعیین کننده نبود، اندک حمایتی بود که به آن دلخوش بودیم و کار می‌کردیم اما امروز همه این مشکلات هست و آن حمایت هم نیست. آرش دادگر، کارگردان و مدرس تئاتر از شرایط دشواری سخن می‌گوید که هنرمندان این رشته در آن گرفتار آمده‌اند؛ از وضعیتی که نه امکان کار کردن هست و از سوی دیگر دیدن این همه مسئله اجتماعی، هنرمند را بی‌تاب می‌کند تا میان هنر خود و شرایط روز جامعه پیوندی برقرار کند. این هنرمند تئاتر در گفتگو با ایسا از حال و روز هنرمندانی سخن می‌گوید که می‌کوشند در نفس گیرترین لحظات هم ذهن خود را پویا نگه دارند. دادگر می‌گوید: در وضعیت فعلی گویی کارمان بی‌معنی است، به جز شرایط بد اقتصادی، توان روحی و روانی هم وجود ندارد و نبود واکسیناسیون هم که خود دلمشغولی دیگری است. با این همه می‌کوشم ذهنم را به کار بیندازم و بتوانم نظریه‌پرداز باشم. ذهن، البته کار خود را می‌کند، حتی وقتی شرایط برای اجرا فراهم نیست. او ادامه می‌دهد:

خود را مطرح کنیم و این کار را با نابود کردن طرف مقابل انجام می‌دهیم. در همین جشنواره فجر بسیاری دوستان اپوزیسیون سکوت می‌کنند چون منافعی دارند در صورتی که در همین جشنواره هم گفتگو غایب است. دادگر در پاسخ به این پرسش که با این وصف هنرمند در شرایط فعلی چه کاری می‌تواند انجام دهد؟ توضیح می‌دهد: کار بسیار سختی است زیرا در حال حاضر وضعیت اقتصادی ما را به نابودی می‌کشاند. هنرمندی که نتواند نیازهای اولیه خود را تامین کند، یا منزوی می‌شود یا دچار بخل. همچنانکه همین وضعیت در تیم‌های فوتبال‌مان هم مطرح است. الان هواداران دو تیم استقلال و پرسپولیس، سرگرم هیچ و پوچ هستند و کاری به کیفیت کار دو تیم ندارند و همانطور که گفتم در نبود گفتگو، دایم یکدیگر را می‌گوییم. او یادآوری می‌کند: بنابراین در چنین شرایطی کار هنرمند بسیار سخت است و ممکن است به بیراهه برود. زمانی گروه‌های هنری بر اجتماع تاثیرگذار بودند چون در گذشته مساله اقتصادی در بین نبود و از سوی دیگر جامعه از نظر ارتباطات بسیار ضعیف بود، دو روزنامه بیشتر نداشتیم. اما امروز زمانه‌ای است که هر اتفاقی به سرعت پخش می‌شود. دادگر در پایان می‌گوید: در شرایط فعلی، مساله هنرمند آگاهی‌بخشی به جامعه نیست چراکه او خود این آگاهی را دارد بلکه کار ما، سرعت بخشیدن به این آگاهی برای رسیدن به مقصد است. امروزه دیگر توضیح دادن کاربردی ندارد بلکه موضوع این است که ما چگونه این آگاهی را به صورت چند وجهی و در قالب یک کاتالیزور ارائه دهیم که جامعه به درک درست‌تری از خودش برسد.

هنرمندان در پرداخت به مطالبات اجتماعی و حقوق شهروندی توضیح می‌دهند. ما باید اگر بحران یا مطالبه یا فریادی در گوشه و کنار هست، آن را برجسته کنیم. ما نیز باید مطالبات خود را داشته باشیم. در بیان مطالبات مشترک است که فریاد ما بلندتر می‌شود. من هنرمند، مطالباتی دارم که همیشه خاموش مانده است. این مدرس تئاتر با اشاره به کارکرد اجتماعی اثر هنری خاطرنشان می‌کند: کار هنر، یادآوری است. اثر هنری کاری می‌کند تا مخاطب چیزی را دوباره لمس کند و او را به هیجان و تفکر می‌اندازد. کار ما اعتراض کردن نیست. ما زبان میان مردم و حاکمیت هستیم. در غیر این صورت قشری جدا افتاده، بی‌خاصیت و سترون خواهیم شد. این فعال تئاتری اضافه می‌کند: یک کاریکاتوریست با کشیدن کاریکاتوری از یکی از معضلات اجتماعی، کار خود را انجام می‌دهد ولی کار تئاتر روی صحنه رخ می‌دهد. کار تئاتر بیانیه دادن نیست. بلکه کار ما فشرده کردن مطالبات جمعی و ارائه آن به شکلی چند وجهی است. دادگر با اشاره به تعطیلی مداوم تئاتر در مقطع کرونایی ادامه می‌دهد: این روزها صحنه از ما گرفته شده ولی می‌توانیم ایده بدهیم. وقتی روی صحنه نباشیم، به بیانیه و سخنرانی تبدیل می‌شویم. بنابراین باید فکر کنیم چگونه می‌توانیم از صحنه دیگری بهره‌مند شویم. او، جدایی میان رشته‌های گوناگون هنری را معضلی بزرگ می‌داند و اضافه می‌کند: بین تمام هنرها جدایی افتاده، به همین دلیل بی‌تاثیر شده‌ایم زیرا هیچ گفتگوی شکل نمی‌گیرد و بزرگترین ضربه را از نبود گفتگو می‌خوریم. این هنرمند تئاتر خاطرنشان می‌کند: ما به جای گفتگو، مدام می‌خواهیم پاسخ بدهیم و به این وسیله

این روزها تئاتر را در شرایط امروز جامعه خودمان جست و جو و تلاش می‌کنم راهکاری بیابم که اگر چنین نکنیم، کارمندیم و نمی‌خواهیم کارمند باشم. هر چند امکان اجرای تئاتر بسیار سخت شده است. این کارگردان با یادآوری سال‌های گذشته که هنوز آثار نمایشی از حمایت دولتی برخوردار بودند، می‌افزاید: آن زمان نه بی‌آبی بود و نه بی‌برقی، مزرعه بیت کوین هم نبود. ما هم به گیشه فکر نمی‌کردیم چون دولت از ما حمایت می‌کرد، ولی امروز همه آن مشکلات هست و آن حمایت هم وجود ندارد. دادگر با اشاره به مبلغ ناچیز حمایت از آثار نمایشی که در تعطیلات اخیر کرونایی اجراشان متوقف شده است، می‌گوید: برای دو هفته تعطیلی، حمایتی ۳ میلیونی در نظر گرفته‌اند، با این همه بذل و بخشش چه کنیم؟! چگونه حساب کرده‌اند که به این رقم رسیده‌اند. حتی اگر فقط پول چای و لیوان یک بار مصرف را که ساده‌ترین وسیله پذیرایی در تمرین تئاتر است، در نظر می‌گرفتند، بیش از این می‌شد، و اوایل به دیگر موارد اجرا! او ادامه می‌دهد: مگر در تهران قرمز کرونایی چند نمایش اجرا دارند که حمایتی این چنین اندک از آنها می‌شود. بودجه تئاتر را صرف هیچ کرده‌اند! نه حمایتی، نه آموزشی و مدیریتی که پاسخگو نیست! این کارگردان با اشاره به مشکلات متعددی که برای اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی وجود دارد، می‌افزاید: در وضعیت غربی امروز، اگر رسیدی به این نقطه که زنده ماندی و تلفات ندادی و حاضر شدی خطر کنی و اجرا بروی؛ دولت هم حمایتی از اجرائیت می‌کند البته یک حمایت قطره چکانی! دادگر در ادامه این گپ و گفت درباره وظیفه

هیچ خبری از واکسینه کردن بچه‌های تئاتر نیست!

ایرج راد با بیان اینکه هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر که نمی‌تواند با ماسک بازی کند! رییس هیات مدیره خانه تئاتر در گفتگو با ایسنا درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: خیلی قبل‌تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه‌هایی هم در پی داشت به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد. او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن‌های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: اگر قرار است سالن‌ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر پروتکل‌های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن‌های فعال تئاتر رعایت می‌شود و مسایلی مانند فاصله‌گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و ... انجام می‌شود ولی وضعیت هنرمندان متفاوت است. راد خاطرنشان کرد: بازیگر تئاتر که نمی‌تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گرم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی‌توان همیشه طوری میزانشن داد که فاصله‌ای بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل‌های بهداشتی برای گروه‌های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است. او با یادآوری شرایط دشوار اجرای تئاتر در دوران کرونا افزود: در این مقطع تعدادی از عزیزان تئاتری فداکاری کردند و چراغ صحنه را روشن نگه داشتند تا حیات تئاتر تداوم پیدا کند. هرچند بعضی از آنان هم درگیر بیماری شدند. در حال حاضر واکسیناسیون دوستان تئاتری هم بر اساس رده‌بندی سنی در حال انجام است ولی مساله این است که بعضی از گروه‌های اجرایی از نظر سنی شرایط واکسن زدن را ندارند و مدتی زمان می‌برد تا نوبت‌شان بشود در حالیکه آنان با حضور روی صحنه در معرض خطر جدی قرار دارند. بنابراین امیدوارم هر چه زودتر برای واکسن این گروه‌ها هم فکری شود. راد درباره پیگیری خانه تئاتر برای واکسینه کردن فعالان این رشته توضیح داد: امیدوارم جلسه بعدی هیات مدیره خانه تئاتر حتما درباره این موضوع صحبت شود. او با اشاره به تعطیلی بخشی از سالن‌های تئاتر در مقطع فعلی اضافه کرد: در تعطیلات اخیر بعضی از گروه‌های نمایشی امکان کار پیدا نکردند. قرار شد این گروه‌ها مورد حمایت قرار بگیرند ولی رقم حمایتی چندان جدی نیست. ضمناً همچنان در زمینه جبران خسارت گروه‌هایی که قبلاً اجرا داشته‌اند، مشکلاتی وجود دارد. ایرج راد در پایان گفت: در حال حاضر گروه‌هایی که در مجموعه‌های خصوصی روی صحنه هستند، دارند فداکاری می‌کنند ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می‌توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسن‌شان زده بشود.

آرش دادگر از وضعیت دشوار هنرمندان تئاتر می گوید

در شرایط فعلی مساله هنرمند آگاهی بخشی نیست

روزگاری نه بی آبی بود و نه بی برقی، نه مزرعه بیت کوین، گیشه تعیین کننده نبود، اندک حمایتی بود که به آن دلخوش بودیم و کار می کردیم اما امروز همه این مشکلات هست و آن حمایت هم نیست. آرش دادگر، کارگردان و مدرس تئاتر از شرایط دشواری سخن می گوید که هنرمندان این رشته در آن گرفتار آمده اند؛ از وضعیتی که نه امکان کار کردن هست و از سوی دیگر دیدن این همه مساله اجتماعی، هنرمند را بی تاب می کند تا میان هنر خود و شرایط روز جامعه پیوندی برقرار کند. این هنرمند تئاتر در گفت و گو با ایسنا از حال و روز هنرمندانی سخن می گوید که می گویند در نفس گیرترین لحظات هم ذهن خود را پویا نگه دارند.

دادگر می گوید: در وضعیت فعلی گویی کار مان بی معنی است، جز شرایط بد اقتصادی، توان روحی و روانی هم وجود ندارد و نبود واکنشناسیون هم که خود دلمشغولی دیگری است. با این همه می گویم ذهنم را به کار بیندازم و بتوانم نظریه پرداز باشم. ذهن، البته کار خود را می کند، حتی وقتی شرایط برای اجرا فراهم نیست. این روزها تئاتر را در شرایط امروز جامعه خودمان جستجو و تلاش می کنم راهکاری بیابم که اگر چنین نکنیم، کارمندیم و نمی خواهیم کارمند باشیم. هر چند امکان اجرای تئاتر بسیار سخت شده است.

این روزها صحنه از ما گرفته شده ولی می توانیم ایده بدهیم، وقتی روی صحنه نباشیم، باید فکر کنیم چگونه می توانیم از صحنه دیگری بهره مند شویم. او، جدایی میان رشته های گوناگون هنری را معضلی بزرگ می داند و اضافه می کند: بین تمام هنرها جدایی افتاده، به همین دلیل بی تاثیر شده ایم، زیرا هیچ گفت و گویی شکل نمی گیرد و بزرگترین ضربه را از نبود گفت و گو می خوریم. ما به جای گفت و گو، مدام می خواهیم پاسخ بدهیم و به این وسیله خود را مطرح کنیم و این کار را با نابود کردن طرف مقابل انجام می دهیم.

او یادآوری می کند: بنابراین در چنین شرایطی کار هنرمند بسیار سخت است و ممکن است به بیراهه برود. زمانی گروه های هنری بسر اجتماع تاثیرگذار بودند چون در گذشته مساله اقتصادی در بین نبود و از سوی دیگر جامعه از نظر ارتباطات بسیار ضعیف بود، دور روزنامه بیشتر نداشتیم. اما امروز زمانه ای است که هر اتفاقی به سرعت پخش می شود. در شرایط فعلی، مساله هنرمند آگاهی بخشی به جامعه نیست، چرا که او خود این آگاهی را دارد بلکه کار ما، سرعت بخشیدن به این آگاهی برای رسیدن به مقصد است. امروزه دیگر توضیح دادن کاربردی ندارد، بلکه موضوع این است که ما چگونه این آگاهی را به صورت چند وجهی و در قالب یک کانالیزور ارائه دهیم که جامعه به درک درست تری از خودش برسد.

او ایلا به دیگر موارد اجرا! و ادامه می دهد: مگر در تهران قرمز کرونایی چند نمایش اجرا دارند که حمایتی این چنین اندک از آنها می شود. بودجه تئاتر را صرف هیچ کرده اندانه حمایتی، نه آموزشی و مدیریتی که پاسخگو نیست! این کارگردان با اشاره به مشکلات متعددی که برای اجرای یک اثر نمایشی در شرایط فعلی وجود دارد، می افزاید: در وضعیت غریب امروز، اگر رسیدی به این نقطه که زنده ماندی و تلفات ندادی و حاضر شدی خطر کنی و اجرا بروی، دولت هم حمایتی از اجرای می کند البته یک حمایت قطره چکانی!

دادگر در ادامه این گپ و گفت درباره وظیفه هنرمندان در پرداخت به مطالبات اجتماعی و حقوق شهروندی توضیح می دهد: ما نیز باید مطالبات خود را داشته باشیم. من هنرمند، مطالباتی دارم که همیشه خاموش مانده است. این مدرس تئاتر با اشاره به کارکرد اجتماعی اثر هنری خاطر نشان می کند: کار هنر، یادآوری است. اثر هنری کاری می کند تا مخاطب چیزی را دوباره لمس کند و او را به هیجان و تفکر می اندازد. کار ما اعتراض کردن نیست. ما زبان میان مردم و حاکمیت هستیم. در غیر این صورت فشاری جدا افتاده، بی خاصیت و سترون خواهیم شد. یک کار یکتاوریست با کشیدن کار یکتاوری از یکی از معضلات اجتماعی، کار خود را انجام می دهد ولی کار تئاتر روی صحنه رخ می دهد. کار تئاتر بیابنه دادن نیست، بلکه کار ما فشرده کردن مطالبات جمعی و ارائه آن به شکلی چند وجهی است.

دادگر با اشاره به تعطیلی مداوم تئاتر در مقطع

این کارگردان با یادآوری سال های گذشته که هنوز آثار نمایشی از حمایت دولتی برخوردار بودند، می افزاید: آن زمان نه بی آبی بود و نه بی برقی، مزرعه بیت کوین هم نبود. ما هم به گیشه فکر نمی کردیم چون دولت از ما حمایت می کرد، ولی امروز همه آن مشکلات هست و آن حمایت هم وجود ندارد. دادگر با اشاره به مبلغ ناچیز حمایت از آثار نمایشی که در تعطیلات اخیر کرونایی اجرای شان متوقف شده است، می گوید: برای دو هفته تعطیلی، حمایتی ۳ میلیونی در نظر گرفته اند، با این همه بدل و بخشش چه کنیم؟! چگونه حساب کرده اند که به این رقم رسیده اند. حتی اگر فقط پول جای و لیون یکبار مصرف را که ساده ترین وسیله پذیرایی در تفریح تئاتر است، در نظر می گرفتند، بیش از این می شد،

بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم

یک اتفاق هنری مهم نیست مدیوم آن تلویزیون، سینما و تئاتر باشد بلکه ۳ اصل مانند یک مثلث متساوی الساقین مهم است که پایه و رکن اصلی مثلث متن و ۲ ضلع دیگر آن کارگردان و بازیگر است. این موضوع درباره «ضدنور» صدق می کرد. وی درباره بخش این تله تئاتر از شبکه شما مطرح کرد: بخش این تله تئاتر از شبکه شما تلنگری برای شبکه است که جایگاهی برای تله تئاتر در کنداکتور بخش خود قرار دهد، از آن حمایت کند و دایره گسترده تری از مخاطبان را درگیر موضوع تله تئاتر کند.

مشغول بازی در «بچه مهندس» بودم اما توانستم به صورت موازی ۲ کار را پیش ببرم. من یکی از نقش های اصلی این مجموعه را ایفا می کنم و زمانی هم که اسم نریا قاسمی را برای حضور در این پروژه شنیدم، باعث شد با خیال راحت تر بازی در این پروژه را بپذیرم.

خسرو مهر با اشاره به اینکه در ۶ یا ۷ قسمت از این تله تئاتر حضور دارد، تصریح کرد: قصه های «ضدنور» بسیار خوب بود و من قلم حبیبیه بوسفی نویسنده کار را پسندیدم. به یاد دارم که حمید سمندریان می گفت برای

استاد خوب من و پدر تئاتر ایران بود که من آن زمان در این تله تئاتر بازی کردم و اولین حضورم جلوی دوربین رقم خورد.

وی ادامه داد: بعد از «به سوی دمشق» به ۲ تا ۳ تله تئاتر دیگر دعوت شدم اما متأسفانه به سرانجام نرسیدند و حالا پس از ۲۰ تا ۲۱ سال برای دومین بار جلوی یک دوربین تله تئاتر با نام «ضدنور» رفتم.

بازیگر «ضدنور» درباره پذیرفتن حضور در این نمایش گفت: فکر می کنم کلمه تله تئاتر هر بازیگری را اندکی قلقلک می دهد. آن زمان که به من پیشنهاد کار داده شد

شیوا خسرو مهر بازیگر «ضدنور» می گوید این تله تئاتر به مخاطب تلنگر می زند تا دید خود را وسیع تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد.

شیوا خسرو مهر بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما که این شب ها تله تئاتر «ضدنور» را روی آنتن شبکه شما دارد، با اشاره به اینکه این مجموعه اولین حضور او در تله تئاتر نیست، بیان کرد: سال ها پیش از شبکه چهار تنها تله تئاتر بخش می شد و اگر اشتباه نکنم اولین تئاتری که از این شبکه بخش شد، تله تئاتر «به سوی دمشق» حمید سمندریان

برنامه های تازه پردیس تئاتر شهرزاد اعلام شد؛

اجرای پنج نمایش در پردیس تئاتر شهرزاد

سمیع خواهد بود.

«بروج» روایت مخدوشی است از دو محصور در عالمی وهم آمیز. هر دو به جرمی محبوس اند و یکی از آن دو، اجازه ی خروج گرفته است برای دیدن دخترش؛ اما حرف زدن با دختر ممنوع است. اولی قصد نقض این قانون را دارد و دومی در فرار از این زندان غریب، به باری اولی می آید. ارشیا اعتمادی و مهرانا فیروزی بازیگران این اثر نمایشی هستند.

«شب جنایتکاران»

همچنین نمایش «شب جنایتکاران» به کارگردانی مهدی محبعلی از ۱۲ مرداد ساعت ۲۰:۳۰ در این مجموعه روی صحنه می رود.

داستان این نمایش به زندگی ۲ خواهر و یک برادر می پردازد که به دنبال قتل والدین خود هستند. این نمایش در تلاش است تا زیرلایه های بروز خشونت را در خانواده به عنوان بستر اصلی شکل گیری جنایت دنبال کند. شیرین عطاء الهی، محمدرضا حسن زاده، سوگند دیانی، نازی نخجیری و امید امیر در نمایش «شب جنایتکاران» به ایفای نقش می پردازند.

علاقه مندان و تماشاگران می توانند برای آگاهی از تازه ترین رویدادها و خرید بلیت آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهرزاد به سایت تیوال www.tiwall.com مراجعه کنند.

بیبا رحمانی در سالن گلایل این مجموعه روی صحنه رفته است. این نمایش هر روز ساعت ۱۸ میزبان علاقه مندان است. آیسان مشفق، بیبا رحمانی، شروین پناهی و محمد تاجیک بازیگران این نمایش هستند. در خلاصه این اثر نمایشی آمده است: همه چیز از یک روز بعد از ظهر شد، جمعه ۲۱ نوامبر ۱۹۳۰. اون موقع ۱۵ سالت بود.

«بروج»

سالن صنوبر پردیس تئاتر شهرزاد نیز از هفته جاری میزبان نمایش های «بروج» به نویسندگی معین رضانی و کارگردانی فنرود

اسفای نقش می کنند.

در خلاصه این نمایش که ژانری کمدی دارد، اینگونه آمده است که: در یکی از روزهایی که خانه خالی ست و مادر کامبیز در خانه حضور ندارد، او هم داستان کلاه بردارش را در حین سرقت اشیاء باستانی، در زیرزمین خانه شان گروگان گرفته. ناگهان مادرش به خانه باز می گردد و با این صحنه گروگان گیری روبرو می شود.

«من ورونیکا نیستم»

همچنین از ۸ مرداد ماه نمایش «من ورونیکا نیستم» به کارگردانی آیسان مشفق،

برنامه جدید سالن های نمایشی پردیس تئاتر شهرزاد با پایان یافتن دو نمایش در چند روز گذشته، اعلام شد.

به گزارش امتیاز، پردیس تئاتر شهرزاد در مرداد ماه سال جاری میزبان پنج نمایش «خاک سفید»، «بیو»، «من ورونیکا نیستم» «بروج» و «شب جنایتکاران» خواهد بود.

مجموعه تئاتری شهرزاد، از ۳ تیرماه طبق اعلام قبلی برنامه های خود، در سالن ارکیده میزبان «خاک سفید» به کارگردانی محمدرضا هلال زاده است. نمایش «خاک سفید» نوشته محمود احدی نیا به کارگردانی محمدرضا هلال زاده و تهیه کنندگی حمید علما است. «خاک سفید» روایت گروهی از موادفروشان کوچه «غربت» در محله معروف «خاک سفید» تهران، ساعتی پیش از تخریب این محله در سال ۱۳۷۹ است. صادق برقی، فرید رحمتی، میلاد معیری، مهدی یگانه، نسا یوسفی، حسین کریمی، محسن رضوی نیا، علی اسحاقی، سحر بهرامی، علی پویا قاسمی، المیرا صارمی و سهیل ناجی به ترتیب حضور در صحنه بازیگران این نمایش هستند.

«بیو»

سالن گلایل پردیس تئاتر شهرزاد نیز، هرشب ساعت ۲۰:۳۰، میزبان نمایش «بیو» با طراحی، نویسندگی و کارگردانی مهیار شیروانی است و پرستو الماس، نیکو پشوتن، عماد جاویدپور، مسعود رضانی در این نمایش

خبر

شیوا خسرومهر مطرح کرد؛ بعد از ۲۰ سال در تله تئاتر بازی کردم

شیوا خسرومهر بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما که این شبها تله تئاتر «ضد نور» را روی آنتن شبکه شما دارد، با اشاره به اینکه این مجموعه اولین حضور او در تله تئاتر نیست، بیان کرد: سالها پیش از شبکه چهار تنها تله تئاتر پخش می شد و اگر اشتباه نکنم اولین تئاتری که از این شبکه پخش شد، تله تئاتر «به سوی دمشق» حمید سمندریان استاد خوب من و پدر تئاتر ایران بود که من آن زمان در این تله تئاتر بازی کردم و اولین حضورم جلوی دوربین رقم خورد. وی ادامه داد: بعد از «به سوی دمشق» به ۲ تا ۳ تله تئاتر دیگر دعوت شدم اما متأسفانه به سرانجام نرسیدند و حالا پس از ۲۰ تا ۲۱ سال برای دومین بار جلوی یک دوربین تله تئاتر با نام «ضد نور» رفتم. بازیگر «ضد نور» درباره پذیرفتن حضور در این نمایش گفت: فکر می کنم کلمه تله تئاتر هر بازیگری را اندکی قلقلک می دهد. آن زمان که به من پیشنهاد کار داده شد مشغول بازی در «بچه مهندس» بودم اما توانستم به صورت موازی ۲ کار را پیش ببرم. من یکی از نقش های اصلی این مجموعه را ایفا می کنم و زمانی هم که اسم ثریا قاسمی را برای حضور در این پروژه شنیدم، باعث شد با خیال راحت تر بازی در این پروژه را بپذیرم. خسرومهر با اشاره به اینکه در ۶ یا ۷ قسمت از این تله تئاتر حضور دارد، تصریح کرد: قصه های «ضد نور» بسیار خوب بود و من قلم حبیبه یوسفی نویسنده کار را پسندیدم. به یاد دارم که حمید سمندریان می گفت برای یک اتفاق هنری مهم نیست مدیوم آن تلویزیون، سینما و تئاتر باشد بلکه ۳ اصل مانند یک مثلث متساوی الساقین مهم است که پایه و رکن اصلی مثلث متن و ۲ ضلع دیگر آن کارگردان و بازیگر است. این موضوع درباره «ضد نور» صدق می کرد. وی درباره پخش این تله تئاتر از شبکه شما مطرح کرد: پخش این تله تئاتر از شبکه شما تلنگری برای شبکه است که جایگاهی برای تله تئاتر در کنداکتور پخش خود قرار دهد، از آن حمایت کند و دایره گسترده تری از مخاطبان را درگیر موضوع تله تئاتر کند. بازیگر «ضد نور» در ادامه با اشاره به اینکه تله تئاتر باید در تلویزیون احیا شود، اظهار کرد: به یاد دارم در گذشته تله تئاتری از تلویزیون با بازی مرحوم جمیله شیخی و زنده یاد پرویز پورحسینی پخش می شد که قصه آن برای مخاطبان آموزنده بود و خانواده های زیادی آن را تماشا و درباره آن صحبت می کردند در حال حاضر جای اینگونه از تله تئاترها به شدت خالی است به ویژه که در این یکسال و نیم اخیر که از شیوع ویروس کرونا می گذرد، تئاتر دائماً به تعطیلی کشیده می شد.

تماشاخانه مهر میزبان نمایش «حَسَنیه» ویژه بانوان می شود

نمایش «حَسَنیه» به مناسبت ایام عید غدیر خم در تماشاخانه مهر حوزه هنری ویژه بانوان روی صحنه خواهد رفت.

به گزارش امتیاز، نمایش «حَسَنیه» به نویسندگی مریم دوست‌محمدیان و کارگردانی وفا طرفه در تماشاخانه مهر حوزه هنری به مدت چهار شب ویژه بانوان روی صحنه می‌رود. این نمایش که کاری از گروه تئاتر «مشکات است»، از امروز شنبه ۹ مردادماه اجراهای خود را آغاز می‌کند و تا ۱۲ مردادماه ادامه دارد.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است که: «حَسَنیه دختری شیعه است که در زمان حکومت هارون‌الرشید زندگی می‌کند. او کنیز شخصی به نام عبدالرحمان بازرگان و شاگرد امام صادق علیه‌السلام بوده است. عبدالرحمان بازرگان دچار مشکلات مالی می‌شود و مجبور به فروختن حَسَنیه به مادر هارون می‌شود. حَسَنیه در دربار هارون مذهب خودش را مخفی می‌کند، اما بر اثر اتفاقاتی، مذهبش آشکار می‌شود و او از این اتفاق به نفع خود استفاده کرده و حقانیت اهل‌بیت را در کاخ هارون فریاد می‌زند.»

علاقه‌مندان برای تماشای این اثر می‌توانند در بازه تاریخی یاد شده هر شب ساعت ۱۹ به تماشاخانه مهر حوزه هنری به نشانی انتهای خیابان سمیه تقاطع حافظ، زیر پل حافظ روبه‌روی دانشگاه امیرکبیر مراجعه کنند.

بازیگران نمایش «حَسَنیه» که با موضوع غدیر خم و امام علی(ع) روی صحنه می‌رود را زهرا سادات اعتمادی در نقش «حَبیبیه»، ریحانه انصاری در نقش «لیلی»، فاطمه سادات باطنی در نقش «سلامه»، حدیثه سادات حسینی در نقش «جاریه بنت ثعلب»، فاطمه خادم‌الذکرین در نقش «مراجل»، فاطمه شجری در نقش «کنیز»، زهرا سیرین‌کلام در نقش «کنیز مراجل»، مانده فروزان‌فر در نقش «حَسَنیه»، پریسا مقوم در نقش «کنیز»، عالییه سادات موسوی در نقش «ام‌فضل»، نرجس سادات موسوی در نقش «زبیده»، فائزه هادوی در نقش «ناریه بنت‌ابویوسف»، اسماء‌هدایتی در نقش «سراشپز»، فاطمه محمدزاده و سنا زارعی تشکیل می‌دهند.

همچنین از دیگر عوامل این نمایش می‌توان به وجیهه حیدری به عنوان دستیار کارگردان، الهام بهشتی به عنوان سرپرست گروه و مریم شعبانی به عنوان منشی صحنه اشاره کرد.

یادآور می‌شود، نمایش «حَسَنیه» به نویسندگی مریم دوست‌محمدیان و کارگردانی وفا طرفه از ۹ تا ۱۲ مردادماه هر شب ساعت ۱۹ در تماشاخانه مهر حوزه هنری به نشانی انتهای خیابان سمیه تقاطع حافظ، زیر پل حافظ روبه‌روی دانشگاه امیرکبیر ویژه بانوان روی صحنه می‌رود.

فراخوان اجراهای عمومی نمایش های خیابانی ۱۴۰۰ منتشر شد رونق دوباره خیابان

■ اتفاق خوب اجرای عمومی

امیرحسین انصافی، کارگردان نمایش خیابانی «کوئید ۱۸» یکی دیگر از کارگردان هایی است که اثرش در این لیست

۸۷ نفره وجود دارد و قرار است کارش به اجرای عمومی گذاشته شود. انصافی درباره لزوم برگزاری جشنواره هایی مثل جشنواره های تئاتر خیابانی به «ایران» می گوید: «برگزاری این جشنواره در این شرایط به نظر من می تواند تأثیر شایانی بر سلامت اجتماعی داشته باشد و مردمی که طی یکسال ونیم اخیر از هر محیط هنری و فرهنگی دور بوده اند حداقل از این طریق می توانند کمی از گرفتاری های روزمره جدا شوند و با تئاتر و نمایش خیابانی انس بگیرند. در واقع فرصت مناسبی که این جشنواره ها پیش خواهند آورد نزدیکی دوباره مردم با تئاتر است و از آنجا که اجراهای خیابانی هم در فضای بازار رقم می خورند و مشکلی به لحاظ شیوه نامه های بهداشتی ندارند، پل فرهنگی مناسبی بین هنر و مردم برقرار می کنند.

البته این نکته را هم نباید فراموش کرد که ذات هنر خیابانی آگاهی بخشی است و ما هم در اجراهای خود همراه با مردم، تمام سعی مان را می کنیم که این آگاهی بخشی را درباره مسائل روز جامعه داشته باشیم و مردم هم حتماً با رعایت هر چه بهتر و بیشتر شیوه نامه ها به ما کمک خواهند کرد.» او در پایان به این نکته اشاره می کند که «اجرای عمومی بعد از اجرای جشنواره، برای تئاتر خیابانی هرگز محقق نشده و حالا که این بستر فراهم شده باید آن را به فال نیک گرفت و تمام امیدواری ما این است که این ماجرا در سال ها و دوره های بعد هم ادامه داشته باشد تا ما بتوانیم بعد از اجراهایی که در جشنواره های مختلف داریم، با حمایت و پشتیبانی متولیان حوزه نمایش، اجراهای عمومی نیز داشته باشیم.»

عمومی است که متأسفانه گروه ها نه مکانی برای تمرین داشتند و نه جایی مناسب برای اجرا. در واقع محیط هایی که قرار بود میزبان اجرای گروه ها باشند به خاطر کرونا یا تعطیل شدند یا امکان اجرا به دلیل شیوع و پیک های مختلف شیوع بیماری میسر نشد و این وضع شرایط واقعاً بفرنجی را مخصوصاً به لحاظ مالی برای هنرمندان به وجود آورد.» او درباره گیشه نداشتن و امکان فروش پلیت تئاتر خیابانی هم می گوید: «طبیعتاً تئاتر خیابانی این امکان را ندارد و با حمایت های دولتی و... معیشت خود را سپری می کنند که این حمایتی که امسال قرار است اتفاق بیفتد اتفاق خوشایندی است؛ مخصوصاً از این زاویه که تمام استان ها را در برمی گیرد و متشکل از برگزیدگان تمام کشور است و ما امیدواریم این اتفاق تبدیل به جریان شود و نگاه بلندمدتی پشت آن باشد. خوشبختانه استان ما، ایلام، چهار گروه در این برنامه دارد و قرار است اجرای عمومی برویم.» او در پایان به این نکته اشاره می کند که «برای آینده نیز کاش سناریوهای بلندمدتی برای تئاتر خیابانی وجود داشته باشد و اگر قبلاً به گروه های رسمی و ثبت شده، پیش از تولید، هزینه تولید اجرا برای سال بعد پرداخت شود گروه های نمایشی هم می توانند بدون دغدغه و اینکه صرفاً منتظر انتشار فراخوان باشند کار خود را تولید کرده و به ثمر برسانند مخصوصاً در این دوره که با وجود کرونا عملاً جشنواره ای وجود ندارد و فعالیت گروه ها به حداقل خود رسیده و متأسفانه آسیب های فراوان مالی به هنرمندان خورده است. منظور این است که متولیان تئاتر در ایران می توانند سفارش کار بدهند و گروه ها هم با اطمینان نسبت به اینکه مبلغ تولید کار پرداخت می شود و سروسامان مالی می گیرند با خیال راحت انرژی خود را روی تولید اثری می گذارند که قرار است رو در رو با مردم ارتباط برقرار کند و تأثیری بر آنها بگذارد.»

محسن بوالحسنی: چند روز پیش بود که فراخوان اجراهای عمومی نمایش های خیابانی ایران در سال ۱۴۰۰ منتشر شد و به موازات انتشار این فراخوان اداره کل هنرهای نمایشی هم اعلام کرد که از اجرای عمومی ۷۸ نمایش خیابانی حمایت خواهد کرد. البته تمهیدی هم برای گروه هایی که در این رویدادها حاضر نبوده اند اندیشیده شده که براساس این تصمیم و برنامه و در راستای ایجاد فضایی متناسب و امکان حضور تمام گروه ها در مرحله بعدی، گروه هایی که در مرحله پیشین حضور نداشته اند و آثار خود را در سال ۱۳۹۹ تا شهریور ۱۴۰۰ تولید کرده اند امکان ثبت تقاضا خواهند داشت و از میان این متقاضیان هم ۴۰ اثر نمایشی پذیرفته می شود. از اینها که بگذریم بحث و موضوع برگزاری جشنواره تئاتر خیابانی و چالش های پیش روی این جشنواره برای هنرمندان و چشم انداز و دغدغه هاشان نسبت به این جشنواره هم موضوعی است قابل تأمل؛ بخصوص در شرایط امروزی که کرونا، سنگ های بزرگ و جدی پیش پای برگزاری جشنواره های فرهنگی و هنری انداخته و شکل و شمایل بسیاری را هم تغییر داده است.

■ پوششی به وسعت ایران

سعید خیراللهی، کارگردان تئاتر که نمایش «ژنرال خورشید» اش یکی از چهار تئاتر مورد حمایت در این جشنواره

از استان ایلام است در گفت و گو با «ایران» بحث حمایت از گروه های تئاتری در حوزه نمایش خیابانی را در این دوره اتفاق خوبی می داند و امیدوار است این شکل از حمایت ها به صورت بلندمدت ادامه داشته باشد و نیمه کاره رها نشود. او می گوید: «مسئله اولی که طی یکی دو سال گذشته بسیاری از گروه های تئاتر خیابانی را درگیر خود کرده مسئله اجرای

بازگشت تئاتر با بازگشت گودو

جدید اجرا همانند سال گذشته در فضای باز باغ کتاب برپا می‌شود.

اما پردیس تئاتر شهرزاد در مرداد میزبان پنج نمایش «خاک سفید»، «بیو»، «من و روئیکا نیستم»، «بروج» و «شب جنایتکاران» خواهد بود.

«خاک سفید» نوشته محمود احمدی نیا به کارگردانی محمدرضا هلال زاده روایت گروهی از موادفروشان محله «خاک سفید» تهران، ساعتی پیش از تخریب این محله در سال ۱۳۷۹ است. صادق برقی، فریدر حمتی، میلاد معیری، مهدی یگانه، نسایوسفی، حسین کریمی، محسن رضوی نیا، علی اسحاقی، سحر بهرامی، علی بوياقالسی، المیرا صرامی و سهیل ناجی به بازیگران این نمایش هستند.

نمایش «بیو» یا طراحی، نویسندگی و کارگردانی مهیار

شیروانی است و پرستو الماس، نیکو پشوتن، عماد جاویدپور، مسعود رضائی در این نمایش اسفای نقش می‌کنند.

نمایش «من و روئیکا نیستم» به کارگردانی ایسان مشفق و بیتار حماتی وبازی ایسان مشفق، بیتار حماتی، شروین پناهی و محمد تاجیک بازیگران در سالن گلایل روی صحنه می‌رود.

سالن صنوبر پردیس تئاتر شهرزاد نیز از هفته جاری میزبان نمایش های «بروج» به نویسندگی معین رضائی و کارگردانی فرنود سمیع با بازی آرشیا اعتمادی و مهرانا فیروزی و «شب جنایتکاران» به کارگردانی مهدی محبیعی با بازی ششیرین عطاءاللهی، محمدرضا حسن زاده، سوگند دبیانی، نازی نخجیری و امید امیر است.

از میانه مرداد نیز نمایش «سفید برقی» به کارگردانی شاهین بامداد و جمع کثیری از بازیگران در سالن گلایل

پس از مدت طولانی تعطیلی تئاتر، بار دیگر سالن های تئاتر شهر تهران اقدام به برپایی نمایش های خود می‌کنند. در مهمترین رویداد، امیررضا کوهستانی، کارگردان شاخص تئاتر بار دیگر «در انتظار گودو» را با حضور لیلی رشیدی، مهین صدری، الهام کردا و مونا احمدی از ۱۴ مرداد روی صحنه می‌برد. این نمایش تابستان سال گذشته پس از فراگیری کرونا نیمه کاره به اجرای خود پایان داده بود. دور

پردیس شهرزاد روی صحنه می‌رود. دیوار چهارم نیز با نمایش «تردمیل» به نویسندگی و کارگردانی سیناراستگو اجراهای خود را از سر می‌گیرد. این نمایش مجموعه یازده مونولوگ است که آنها را فائزه دادخواهی، فرزانه دادخواهی، الهه سرآبادانی تفرشی، امیرحسین شفیعی، هدیه صباح نو، محمد عباسی گراوند، ایسان عبداللهی، امیرپوریا مسعودنیا، مبینا معظمی، مونا مهدی پور کبیایی و فاطمه نیاکان بازی می‌کنند.

نمایش «نئاندر تال ها» به نویسندگی و کارگردانی متین اوجانی دیگر اثر این شب های دیوار چهارم است. وحید الهویی، زهره بختیاری، روناک برخوردار، محمدمهدی توکلی زاده، امیر مرشدزاده، محمدحسین رضائی، ماهان رهشناس و میلاد ایمانی بازیگرانی نمایشی کمدی هستند که روایتگر زندگی صادق، فیلمنامه نویس جوانی است. او در زندگی برای همه چیز، حتی بارداری همسرش، بر نامه ریزی کرده است؛ ولی این بار ماجرا جور دیگری رقم می‌خورد.

تعطیلی اجراهای تئاتر در مشهد به دلیل شرایط وخیم کرونایی

سرپرست هیئت مدیره انجمن هنرهای نمایشی خراسان رضوی گفت: به دلیل شرایط قرمز کرونایی و وضعیت نامساعد شیوع این ویروس، از شنبه (دیروز) دیگر هیچ تئاتری در مشهد اجرا نمی شود. جشنی در گفت و گو با ایرنا افزود: هفته گذشته یکی، دو مورد تئاتر با رعایت کامل پروتکل های بهداشتی و فاصله گذاری اجتماعی در مشهد اجرا شد اما از هفته جاری به سبب شیوع گسترده ویروس کرونا دیگر هیچ نمایشی تا بهبود وضعیت شهر اجرا نمی شود. وی تصریح کرد: در شرایطی که گروه های نمایشی استان به دلیل کرونا قادر به اجرا نیستند باید خود را برای شرکت در سی و یکمین جشنواره استانی تئاتر خراسان رضوی در پاییز امسال آماده کنند.

تاریخ انتشار: یکشنبه ۱۰ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۰۳

گونه‌ای که باید احیا شود

بعد از ۲۰ سال در تله‌تئاتر بازی کردم

بسیار خوب بود و من قلم حبیبه یوسفی نویسنده کار را پسندیدم. به یاد دارم که حمید سمندریان می‌گفت برای یک اتفاق هنری مهم نیست مدیوم آن تلویزیون، سینما و تئاتر باشد بلکه اصل مانند یک مثلث متساوی‌الساقین مهم است که پایه و رکن اصلی مثلث متن و ۲ ضلع دیگر آن کارگردان و بازیگر است. این موضوع درباره «ضد نور» صدق می‌کرد. وی درباره بخش این تله‌تئاتر از شبکه شما مطرح کرد: بخش این تله‌تئاتر از شبکه شما تلنگری برای شبکه است که جایگاهی برای تله‌تئاتر در کنداکتور بخش خود قرار دهد، از آن حمایت کند و دایره گسترده‌تری از مخاطبان را درگیر موضوع تله‌تئاتر کند.

تئاتر باید در تلویزیون احیا شود

بازیگر «ضد نور» در ادامه با اشاره به اینکه تله‌تئاتر باید در تلویزیون احیا شود، اظهار کرد: به یاد دارم در گذشته تله‌تئاتری از تلویزیون با بازی مرحوم جمیله شیخی و زنده یاد پرویز پورحسینی بخش می‌شد که قصه آن برای مخاطبان آموزنده بود و خانواده‌های زیادی آن را تماشا و درباره آن صحبت می‌کردند در حال حاضر جای اینگونه از تله‌تئاتر ها به شدت خالی است به ویژه که در این یکسال و نیم اخیر که از شیوع ویروس کرونا می‌گذرد، تئاتر دائما به تعطیلی کشیده می‌شد.

خسرومهر تاکید کرد: ای کاش حبیبه یوسفی نویسنده «ضد نور» که امتحان خود را با نگارش این تله‌تئاتر پس داده‌است، اگر قصد دارد متنی را برای کار دیگری بنویسد با متن خارجی شروع کند که کاراکترهای ایرانی نباشند و فراتر از مرز برود و جهان شمول به قضایا نگاه کند تا مخاطبان متوجه

شویا خسرومهر بازیگر «ضد نور» می‌گوید این تله‌تئاتر به مخاطب تلنگر می‌زند تا دید خود را وسیع‌تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد.

شویا خسرومهر بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما که این شب‌ها تله‌تئاتر «ضد نور» را روی آنتن شبکه شما دارد، با اشاره به اینکه این مجموعه اولین حضور او در تله‌تئاتر نیست، بیان کرد: سال‌ها پیش از شبکه چهار تنها تله‌تئاتر بخش می‌شد و اگر اشتباه نکنم اولین تئاتری که از این شبکه بخش شد، تله‌تئاتر «به سوی دمشق» حمید سمندریان استاد خوب من و پدر تئاتر ایران بود که من آن زمان در این تله‌تئاتر بازی کردم و اولین حضورم جلوی دوربین رقم خورد.

وی ادامه داد: بعد از «به سوی دمشق» به ۲ تا ۳ تله‌تئاتر دیگر دعوت شدم اما متأسفانه به سرانجام نرسیدند و حالا پس از ۲۰ تا ۲۱ سال برای دومین بار جلوی یک دوربین تله‌تئاتر با نام «ضد نور» رفتم.

تله‌تئاتر هر بازیگری را قفلک می‌دهد

بازیگر «ضد نور» درباره پذیرفتن حضور در این نمایش گفت: فکر می‌کنم کلمه تله‌تئاتر هر بازیگری را اندکی قفلک می‌دهد. آن زمان که به من پیشنهاد کار داده شد مشغول بازی در «بچه مهندس» بودم اما توانستم به صورت موازی ۲ کار را پیش ببرم. من یکی از نقش‌های اصلی این مجموعه را ایفا می‌کنم و زمانی هم که اسم ثریا قاسمی را برای حضور در این پروژه شنیدم، باعث شد با خیال راحت تر بازی در این پروژه را بپذیرم.

خسرومهر با اشاره به اینکه در ۶ یا ۷ قسمت از این تله‌تئاتر حضور دارد، تصریح کرد: قصه‌های «ضد نور»

شوند این اتفاقات تنها مختص ایران نیست بلکه در همه جهان این مسایل وجود دارند.

تلنگر با «ضد نور» به مخاطب

وی افزود: امیدوارم این اتفاق خوب همین جا به پایان نرسد چرا که در کشور ما یا ادامه آثار ساخته می‌شود و یا کار به پایان می‌رسد در حقیقت معمولا ما حد وسطی نداریم. امیدوارم برای «ضد نور» اتفاقات خوبی رخ بدهد چرا که به دلیل قصه‌های خوب خود مخاطبانش را دارد.

خسرومهر در پایان درباره سخن «ضد نور» با مخاطبان خود گفت: ما بسیار زیاد از اطراف خود دور هستیم اگر چه تمام اتفاقات زندگی در نزدیکی

ما رخ می‌دهد اما متأسفانه آنقدر از یکدیگر دور هستیم که نمی‌دانیم چه اتفاقی برای همسایگانمان رخ می‌دهد. «ضد نور» به مخاطب تلنگر می‌زند تا دید خود را وسیع‌تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد. مجموعه تله‌تئاتر «ضد نور» به قلم حبیبه یوسفی، به کارگردانی رضا محبی نوری و تهیه کنندگی حبیبه یوسفی و رضا محبی نوری با الهام از داستان‌های واقعی به روایت اتفاقات روز جامعه در یک موقعیت کافه بین راهی می‌پردازد. مجموعه نمایشی «ضد نور» از ۱۲ تیرماه هر شب حوالی ساعت ۲۳ به مدت ۳۰ شب از شبکه شما پخش و باز پخش آن در روز بعد و در ساعات‌های ۱۱:۳۰ و ۱۷:۳۰ صورت خواهد گرفت.

تاریخ انتشار: یکشنبه ۱۰ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۰۳

کارگاه بازیگری شکر خدا گودرزی با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی در استان لرستان برگزار شد

مورد اقبال قرار گرفت و از دیگر نکات، تصمیم هنرمندان شرکت کننده در این کارگاه، مبنی بر تولید و آماده سازی نمایشی بومی با هدایت شکرخدا گودرزی به منظور شرکت در چهلمین جشنواره تئاتر فجر است. رئیس انجمن نمایش شهرستان بروجرد در بخشی از صحبت هایش اظهار کرد، یکی از برنامه ریزی های مدیرکل هنرهای نمایشی تدارک برنامه های آموزشی به منظور تولید اثر با پشتوانه علمی و دانشگاهی در میان هنرمندان استان هاست و در صورت عدم حمایت قادر آشنا برگزاری این کارگاه به صورت قطع انشاق نمی افتاد او در پایان گفت: در پایان از حمایت های اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی لرستان، انجمن هنرهای نمایشی ایران و انجمن هنرهای نمایشی لرستان صمیمانه سپاسگزارم.

در ادامه عنوان کرد: یکی از نکات قابل توجه برگزاری این ورک شاپ حضور هنرمندان پیشکسوت بروجرد به دعوت انجمن هنرهای نمایشی بروجرد بود که خوشبختانه

ایزاز تمایل کرد و در ادامه قادر آشنا مدیرکل هنرهای نمایشی نیز با این درخواست موافقت کرد. او همچنین افزود: شکرخدا گودرزی در نظر داشت تا این ورک شاپ به صورت رایگان به منظور حمایت از هنرمندان استان برگزار شود و از این رو، ورک شاپ بازیگری با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی به صورت رایگان برای هنرمندان ترتیب داده شد. به دلیل وضعیت قرمز و محدودیت های استان، تصمیم بر آن شد تا این کارگاه در دو روز و در شهرستان های بروجرد و ازنا برگزار شود و در این راستا هنرمندان شهرستان های اطراف نیز امکان حضور در این ورک شاپ را داشتند و این کارگاه با رعایت کامل پروتکل های بهداشتی در دو نوبت صبح و عصر در دو شهرستان طی دو روز و با استقبال قابل توجه هنرمندان استان بر پا شد. شاهرودی

شکرخدا گودرزی نویسنده و کارگردان تئاتر، کارگاه بازیگری را با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی در استان لرستان برگزار کرد. شکرخدا گودرزی نویسنده و کارگردان تئاتر روز پنجشنبه و جمعه ۷ و ۸ مرداد ماه کارگاه بازیگری را با حمایت اداره کل هنرهای نمایشی در شهرهای بروجرد و ازنا در استان لرستان برگزار کرد. بزمان شاهرودی رئیس انجمن نمایش شهرستان بروجرد در این باره گفت: حدود یک ماه، پیگیری هایی به منظور برگزاری کارگاه بازیگری برای هنرمندان استان لرستان انجام شد و از آنجا که شکرخدا گودرزی نویسنده و کارگردان تئاتر، زاده شهر بروجرد است تمایل داشتیم تا این کارگاه توسط او برگزار شود. طی مذاکرتی که انجمن نمایش با آقای گودرزی داشت، او نیز

هیچ خبری از واکسیناسیون هنرمندان تئاتر نیست

ایرج راد، رئیس هیات مدیره خانه تئاتر با بیان اینکه هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: «اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر که نمی تواند با ماسک بازی کند!» وی در گفت و گو با ایسنا درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: «خیلی قبل تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه هایی هم در پی داشت، به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد.»

او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: «اگر قرار است سالن ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر پروتکل های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن های فعال تئاتر رعایت می شود و مسائلی مانند فاصله گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و... انجام می شود ولی وضعیت هنرمندان متفاوت است.» راد خاطر نشان کرد: «بازیگر تئاتر که نمی تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گرم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی توان همیشه طوری میزانشن داد که فاصله ای بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل های بهداشتی برای گروه های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است.» این هنرمند تئاتر تاکید کرد: «در حال حاضر گروه هایی که در مجموعه های خصوصی روی صحنه هستند، دارند فداکاری می کنند ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسن شان زده شود.»

خبر

تئاتر باید در تلویزیون احیا شود

شیوا خسرومهر بازیگر «ضد نور» می گوید این تله تئاتر به مخاطب تلنگر می زند تا دید خود را وسیع تر و به اطرافش بیشتر توجه کند و اهمیت بدهد. شیوا خسرومهر بازیگر تئاتر، تلویزیون و سینما که این شبها تله تئاتر «ضد نور» را روی آنتن شبکه شما دارد، با اشاره به اینکه این مجموعه اولین حضور او در تله تئاتر نیست، بیان کرد: سالها پیش از شبکه چهار تنها تله تئاتر پخش می شد و اگر اشتباه نکنم اولین تئاتری که از این شبکه پخش شد، تله تئاتر «به سوی دمشق» حمید سمندریان استاد خوب من و پدر تئاتر ایران بود که من آن زمان در این تله تئاتر بازی کردم و اولین حضورم جلوی دوربین رقم خورد. وی ادامه داد: بعد از «به سوی دمشق» به ۲ تا ۳ تله تئاتر دیگر دعوت شدم اما متأسفانه به سرانجام نرسیدند و حالا پس از ۲۰ تا ۲۱ سال برای دومین بار جلوی یک دوربین تله تئاتر با نام «ضد نور» رفتم. بازیگر «ضد نور» درباره پذیرفتن حضور در این نمایش گفت: فکر می کنم کلمه تله تئاتر هر بازیگری را اندکی قلقلک می دهد. آن زمان که به من پیشنهاد کار داده شد مشغول بازی در «بچه مهندس» بودم اما توانستم به صورت موازی ۲ کار را پیش ببرم. من یکی از نقش های اصلی این مجموعه را ایفا می کنم و زمانی هم که اسم ثریا قاسمی را برای حضور در این پروژه شنیدم، باعث شد با خیال راحت تر بازی در این پروژه را بپذیرم.

ایرج راد؛ رئیس هیأت‌مدیره خانه تئاتر: هیچ خبری از واکسینه کردن بچه‌های تئاتر نیست

همدلی | ایرج راد با بیان این که هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر که نمی‌تواند با ماسک بازی کند! رئیس هیأت‌مدیره خانه تئاتر، درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: خیلی قبل‌تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه‌هایی هم در پی داشت به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد. او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن‌های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: اگر قرار است سالن‌ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر پروتکل‌های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن‌های فعال تئاتر رعایت می‌شود و مسائلی مانند فاصله‌گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و ... انجام می‌شود ولی وضعیت هنرمندان متفاوت است.

راد خاطر نشان کرد: بازیگر تئاتر که نمی‌تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گرم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی‌توان همیشه طوری میزانش داد که فاصله‌های بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل‌های بهداشتی برای گروه‌های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است.

او با یادآوری شرایط دشوار اجرای تئاتر در دوران کرونا افزود: در این مقطع تعدادی از عزیزان تئاتری فداکاری کردند و چراغ صحنه را روشن نگه داشتند تا حیات تئاتر تداوم پیدا کند. هرچند بعضی از آنان هم درگیر بیماری شدند. در حال حاضر واکسیناسیون دوستان تئاتری هم بر اساس رده‌بندی سنی در حال انجام است ولی مسئله این است که بعضی از گروه‌های اجرایی از نظر سنی شرایط واکسن زدن را ندارند و مدتی زمان می‌برد تا نوشتن بشود درحالی که آنان با حضور روی صحنه در معرض خطر جدی قرار دارند. بنابراین امیدوارم هر چه زودتر برای واکسن این گروه‌ها هم‌فکری شود.

راد درباره پیگیری خانه تئاتر برای واکسینه کردن فعالان این رشته توضیح داد: امیدوارم جلسه بعدی هیأت‌مدیره خانه تئاتر حتماً درباره این موضوع صحبت شود.

او با اشاره به تعطیلی بخشی از سالن‌های تئاتر در مقطع فعلی اضافه کرد: در تعطیلات اخیر بعضی از گروه‌های نمایشی امکان کار پیدا نکردند. قرار شد این گروه‌ها مورد حمایت قرار بگیرند ولی رقم حمایتی چندان جدی نیست. ضمناً همچنان در زمینه جبران خسارت گروه‌هایی که قبلاً اجرا داشته‌اند، مشکلاتی وجود دارد.

ایرج راد در پایان به ایسنا، گفت: در حال حاضر گروه‌هایی که در مجموعه‌های خصوصی روی صحنه هستند، دارند فداکاری می‌کنند ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می‌توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسنشان زده بشود.

هیچ خبری از واکسینه کردن بچه‌های تئاتر نیست!

پروتکل‌های بهداشتی در رابطه با تماشاگران در سالن‌های فعال تئاتر رعایت می‌شود و مسایلی مانند فاصله‌گذاری اجتماعی، لزوم استفاده از ماسک و... انجام می‌شود ولی وضعیت هنرمندان متفاوت است. راد خاطر نشان کرد: بازیگر تئاتر که نمی‌تواند با ماسک روی صحنه بیاید یا هنگام گرم شدن، ماسک بر چهره داشته باشد. نمی‌توان همیشه طوری میزانشن داد که فاصله‌ای بیش از دو متر میان بازیگران وجود داشته باشد. بنابراین رعایت پروتکل‌های بهداشتی برای گروه‌های نمایشی چه در تمرین و چه در اجرا، ناممکن است. او با یادآوری شرایط دشوار اجرای تئاتر در دوران کرونا افزود: در این مقطع تعدادی از عزیزان تئاتری فداکاری کردند و چراغ صحنه را روشن نگه داشتند تا حیات تئاتر تداوم پیدا کند. هر چند بعضی از آنان هم درگیر بیماری شدند. در حال حاضر واکسیناسیون دوستان تئاتری هم بر اساس رده‌بندی سنی در حال انجام است ولی مساله این است که بعضی از گروه‌های اجرایی از نظر سنی شرایط واکسن زدن را ندارند و مدتی زمان می‌برد تا نوبت‌شان بشود در حالیکه آنان با حضور روی صحنه در معرض خطر جدی قرار دارند. بنابراین امیدوارم هر چه زودتر برای واکسن این گروه‌ها هم فکری شود. راد درباره پیگیری خانه تئاتر برای واکسینه کردن فعالان این رشته توضیح داد: امیدوارم جلسه بعدی هیات مدیره خانه تئاتر حتما درباره این موضوع صحبت شود. او با اشاره به تعطیلی بخشی از سالن‌های تئاتر در مقطع فعلی اضافه کرد: در تعطیلات اخیر بعضی از گروه‌های نمایشی امکان کار پیدا نکردند. قرار شد این گروه‌ها مورد حمایت قرار بگیرند ولی رقم حمایتی چندان جدی نیست. ضمناً همچنان در زمینه جبران خسارت گروه‌هایی که قبلاً اجرا داشته‌اند، مشکلاتی وجود دارد. ایرج راد در پایان گفت: در حال حاضر گروه‌هایی که در مجموعه‌های خصوصی روی صحنه هستند، دارند فداکاری می‌کنند ولی نباید از خودگذشتگی آنان فراموش شود و به حال خودشان رها شوند. حداقل کاری که می‌توان برای این جوانان انجام داد، این است که واکسن‌شان زده بشود.

کائنات ایرج راد با بیان اینکه هنوز هیچ خبری از واکسینه کردن هنرمندان تئاتر نیست، گفت: اجرای تئاتر در این شرایط بسیار خطرناک است و بازیگر که نمی‌تواند با ماسک بازی کند!

رییس هیات مدیره خانه تئاتر درباره واکسیناسیون هنرمندان تئاتر توضیح داد: خیلی قبل‌تر صحبت واکسینه کردن هنرمندان مطرح شد که البته چندان هم جدی نبود و حاشیه‌هایی هم در پی داشت به طوری که بعضی هنرمندان عنوان کردند ما تافته جدا بافته نیستیم و همراه با دیگر اقشار جامعه واکسن خواهیم زد و بعد از آن دیگر خبری درباره واکسینه کردن هنرمندان تئاتر مطرح نشد. او با اشاره به فعالیت مقطعی سالن‌های تئاتر در شرایط کرونایی اضافه کرد: اگر قرار است سالن‌ها فعال بمانند، باید تمام موارد بهداشتی رعایت شود. در حال حاضر